

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání dne 27. 7. 2021 v trestní věci obviněného M█████ V█████, narozeného ██████,

takto:

Na podkladě odvolání obviněného M█████ V█████ se podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu **ruší** rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 6. 5. 2021 č. j. 3 T 77/2020-68 a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací** okresnímu soudu **k novému projednání a rozhodnutí**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obviněný M█████ V█████ uznán vinným, že dne 3. 4. 2020 v 22.52 hodin v restauraci „Pizzeria U Michala“ v Železné Rudě, část Špičák 36, po výzvě hlídky Policie ČR dle § 63 odst. 2 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, k prokázání totožnosti uvedl osobní údaje svého známého pana M█████ T█████, narozeného ██████, bytem ██████, jako svoje nacionále, ač M█████ T█████ prokazatelně v restauraci nebyl, poté byla Příkazem Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni ze dne 13. 7. 2020 pod č. j. KHS/PL: 09716/22/2020 M█████ T█████ uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek podle § 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, kterého se měl dopustit porušením mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 30. 3. 2020, č. j. MZDR 13894/2020-1/MIN/KAN, kterým se s účinností ode dne 31. 3. 2020 zakazuje všem osobám pohyb a pobyt na všech místech mimo bydliště, bez ochranných prostředků dýchacích cest, přičemž citovaný zákon umožňuje udělit pokutu až do výše 3 000 000 Kč.
2. V tomto jednání okresní soud shledal přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 trestního zákoníku a podle téhož ustanovení obviněného odsoudil k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců. Výkon tohoto trestu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 1 roku.
3. Proti tomuto rozsudku podal obviněný M█████ V█████ včas odvolání, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Podle jeho názoru nebylo prokázáno, že by se dopustil souzeného přečinu, z celého řízení vyplývají důvodné pochybnosti o skutkovém ději. Proto navrhl, aby ho odvolací soud zprostil obžaloby. Odvolání opřel o námitky, ke kterým se krajský soud vyjádří v další části odůvodnění svého rozhodnutí.
4. Odvolací soud přezkoumal z hlediska vytýkaných vad podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku a správnost řízení, které napadeným výrokům předcházelo. Vzhledem k tomu, že zjistil takové vady, které nelze odstranit ve veřejném zasedání, rozhodl v souladu s ustanovením § 263 odst. 1 písm. b) trestního řádu v zasedání neveřejném. Z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu zrušil napadený rozsudek a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
5. Obviněný prostřednictvím svého obhájce především namítal, že od počátku trestního procesu dochází k řetězení pochybení policie. V rozporu s ustanovením § 63 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, si policie vystačila s pouhým sdělením jeho jména a příjmení. Takto činit vzhledem

k situaci neměla, neboť, jak sama uvádí, na místě byl zmatek a chaos. Ze zákona vyplývá, že nepostačí pouhé sdělení totožnosti, ale totožnost je třeba náležitým způsobem ověřeně prokázat. Sdělené údaje a prokázání totožnosti jsou dva odlišné pojmy, a to i v případě, že obviněný sdělil své vlastní údaje – jméno a příjmení. V projednávaném případě měla policie zjistit totožnost všech osob, které byly na místě. Pouhé sdělení totožnosti obviněného není jejím prokázáním ze strany policie. Pokud se s tímto sdělením zasahující policisté spokojili, byli to právě oni, kdo porušil svou povinnost. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že sami zasahující policisté ani přesně neví, kolik bylo na místě ztotožňovaných osob. Policie pochybila také tím, že na místě ověřovala, ve spolupráci s operačním důstojníkem, pouze osoby, které mají být v pátrání, vůbec však neověřila osoby na místě kontrolované, které neměly doklady. Vzniklá situace nebyla zaviněná obviněným, ale zvolenou strategií policejního úkonu. Policie při odhalování trestných činů a přestupků disponuje řadou oprávnění a především pak povinností, žádná ze svých oprávnění policie v případě obviněného nepoužila. Sama uváděla, že už si nepamatuje, kdo dával občanský průkaz a kdo jen nadiktoval osobní údaje. Pro účely prokázání totožnosti osob, které u sebe nemají potřebný doklad k prokázání své totožnosti, vydalo Policejní prezidium ČR metodické doporučení, z něhož plyne, že zasahující policisté si nemohli vystačit s pouhým sdělením, byť vlastního jména a příjmení obviněného. Z dikce zákona a především z logiky věci plyne, že úkon prokázání totožnosti musel zahrnout nejen aktivní účast obviněného, ale i aktivní činnost policie směřující k ověření poskytnutých údajů. Ačkoliv obviněný sdělil své vlastní údaje, nemohla si zasahující policie s těmito vystačit, neboť není automaticky nadána jistotou pravdivých informací (viz 15 Tdo 574/2006), proto je nadána množstvím pravomocí, aby pravdivé informace zjistila a skutečnosti prověřila. To zejména při úkonu prokazování totožnosti.

6. K těmto námitkám, které se v podstatě opakují i v další části odůvodnění odvolání, je třeba uvést následující.
7. K jednání obviněného M■■■■ V■■■■ mělo dojít při policejní kontrole dne 3. 4. 2020. Policejní úřední záznamy o události, které jsou obsaženy v trestním spise, jsou však datovány dny 4. 9. 2020 a 9. 9. 2020. Policista M■■■■ S■■■■ byl jako svědek před soudem vyslechnut až 25. 3. 2021 a jeho kolegyně svědkyně R■■■■ A■■■■ až 6. 5. 2021. Od stíhaného jednání tak uplynula velmi dlouhá doba, takže si svědci samozřejmě nemohou přesně pamatovat detaily prováděné kontroly. Proto si měl okresní soud opatřit veškerou dokumentaci z prováděné kontroly, tak jak byla zpracována bezprostředně po kontrole. Z této dokumentace by se mělo zjistit, kteří policisté, vyjma již vyslechnutých svědků, se kontroly zúčastnili, jak kontrolu prováděli, s jakým výsledkem, kolik osob bylo policií kontrolováno ohledně zjištění jejich totožnosti, kdo z účastníků akce v restauraci byl podroben zkoušce na ovlivnění alkoholem či jinou návykovou látkou a s jakým výsledkem.
8. Na podkladě této dokumentace dokládající průběh policejní kontroly měl okresní soud zvažovat, zda tato kontrola totožnosti jednotlivých osob proběhla v souladu se zákonem a metodickým doporučením, které obviněný prostřednictvím svého obhájce předložil odvolacímu soudu. Okresní soud si měl opatřit rovněž veškerou policejní dokumentaci, která se týká předání kontrolovaných osob krajské hygienické stanici k přestupkovému řízení. Z této dokumentace mohl okresní soud zjistit, zda policejní orgány předaly k řešení přestupku všechny kontrolované osoby, případně nikoliv. Bylo by možné rovněž ověřit, zda mezi těmito osobami byl také obviněný M■■■■ V■■■■, který tvrdí, že policii sdělil vlastní údaje, nikoliv údaje poškozeného M■■■■ T■■■■. Pokud by z provedených důkazů vyplývalo, že mezi kontrolovanými a následně oznámenými osobami se nevyskytuje jméno obviněného M■■■■ V■■■■, zesílilo by podezření, že to byl právě on, kdo udal osobní údaje poškozeného M■■■■ T■■■■. Současně by se ukázalo, že obhajoba obviněného neodpovídá skutečnosti a otec přítelkyně obviněného svědek M■■■■ F■■■■ vypovídal před soudem křivě. Z popsanych důvodů si okresní soud opatří veškerou zmiňovanou dokumentaci o policejním zásahu dne 3. 4. 2020 a následných krocích policie souvisejících s předáním kontrolovaných osob k rozhodnutí o přestupku Krajské hygienické stanici Plzeňského kraje. Vzhledem k tomu, že tyto důkazy měly být opatřeny již v přípravném

řízení, požádá samosoudce v souladu s ustanovením § 180 odst. 2 trestního řádu o opatření těchto důkazů státního zástupce. Následně tyto důkazy provede v novém hlavním líčení.

9. Dále obviněný namítl, že pokud se policie spokojila s jeho sdělením, nelze mu to klást k tíži. Sdělovatel informací nemůže nést odpovědnost za to, jak s touto informací policie bez ověření naloží. Na místě zásahu byly volně dostupné informace s dalšími jmény, a to včetně jména poškozeného, které byly vytištěné na papíře, a sloužily k tomu, aby mohly být objednány letenky na zájezd, neboť jak uvedl sám pan T■■■■, své osobní údaje poskytl v rámci facebookové komunikace širšímu okruhu lidí. Dále obviněný namítl, že to nebyl on, kdo sdělil informace o jiném konkrétnímu správnímu orgánu, ale byla to policie, kdo nepravdivé údaje sdělila krajské hygienické stanici. Dá se říci, že oznámení o přestupku policie učinila, aniž by skutečně znala totožnost osoby, jelikož ta je prokázána teprve tehdy, když nejsou pochybnosti o tom, že jméno, příjmení a data narození patří ztotožňované osobě případného pachatele. Policie dokonce sdělila nepravdivé číslo občanského průkazu krajské hygienické stanici. Byla to právě policie, kdo by hypoteticky mohl panu T■■■■ způsobit nějakou újmu, kdyby mu byla vznikla, neboť nepravdivě sdělila jeho osobní údaje. Policie nahlásila hygienické stanici údaje poškozeného, a to včetně čísla občanského průkazu, který T■■■■ ani neposkytl na facebookové skupině. Kdyby policie konala tak jak měla, obviněný by se nedostal do fáze vynesení odsuzujícího rozsudku.
10. K těmto námitkám je třeba říci, že v případě, že se prokáže, že to byl právě obviněný M■■■■ V■■■■, který policii sdělil nepravdivé osobní údaje, tak by nesl odpovědnost za takové jednání, bez ohledu na to, zda policie postupovala v souladu se zákonem a metodickými pokyny. Pokud obviněný M■■■■ V■■■■ uvedl údaje o jiné osobě, tak nepochybně proto, aby se vyhnul vlastnímu postihu. Byl by tak evidentně srozuměn s tím, že tato jiná osoba bude postižena příslušným přestupkovým orgánem. Jednal by tak v nepřímém úmyslu. Při pochybení policie by mohlo být jednání obviněného kvalifikováno jako pokus přečinu poškození cizích práv podle § 21 odst. 1 a § 181 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž pokus trestného činu je podle § 21 odst. 2 tr. zákoníku trestný podle trestní sazby stanovené na dokonání trestný čin. Trestní odpovědnost za pokus tohoto trestného činu by v daném případě s ohledem na ustanovení § 21 odst. 3 tr. zákoníku nezanikla.
11. V místě zásahu jistě nebyly volně dostupné informace ohledně jména poškozeného vytištěné na papíře sloužící k objednání letenek na zájezd. O tom vypověděl poškozený M■■■■ T■■■■ až následně, kdy řešil vzniklou situaci s hygienickou stanicí. Jaké konkrétní údaje sdělila policie hygienické stanici lze zjistit nejenom ze zmiňované policejní dokumentace, ale především z dokumentace, která byla hygienické stanici předložena. Proto si měl nalézací soud opatřit veškerou s věcí související dokumentaci od Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje, a to nejenom ohledně poškozeného M■■■■ T■■■■, ale ohledně všech osob, které se měly přestupkového jednání dopustit. Pokud tak okresní soud neučinil, učiní tak nyní a může využít ustanovení § 180 odst. 2 trestního řádu a požádat o opatření této dokumentace státního zástupce. Touto dokumentací následně provede v hlavním líčení důkaz.
12. Z obou požadovaných dokumentací lze zjistit, zda policie správnímu orgánu sdělila nesprávné číslo občanského průkazu poškozeného M■■■■ T■■■■, byť to pro rozhodnutí ve věci nemá zásadní význam.
13. Obhájce obviněného rovněž dodal, že svědek S■■■■ uvedl, že „tam byla nějaká slečna, která potvrdila, že to byl její přítel“. Jméno obviněného V■■■■ bylo tedy na místě ověřeno i třetí osobou a dá se usuzovat, že nějaká slečna dokáže rozpoznat svého přítele a nebude identifikovat jako přítele cizí osobu. K této námitce je nutno především uvést, že okresní soud měl jako svědkyni vyslechnout přítelkyni obviněného I■■■■ F■■■■, která byla podle úředního záznamu policie (na č. l. 21) předmětného dne rovněž kontrolována. V novém řízení proto okresní soud I■■■■ F■■■■ po řádném poučení vyslechne k tomu, jaké údaje obviněný M■■■■ V■■■■ policii sdělil. Na podkladě všech dosud a nově provedených důkazů posoudí věrohodnost svědkyně

a jaký význam má její případná výpověď pro rozhodnutí ve věci.

14. Obviněný dále namítl, že svědci S [redacted] a A [redacted] ho dokázali identifikovat jako osobu, která neměla občanský průkaz, což lze považovat za účelové, neboť měl v době prokazování totožnosti nasazenou ochranu úst a nosu, měl kapuci a také plnovous. V soudní síni byla jeho podoba zásadně odlišná od jeho podoby v době zákroku. Obviněný se domnívá, že při pokusu o rekognici v soudní síni měl být ukázán mezi několika osobami podobného vzhledu. Rekognice však nebyla potřebná, neboť obviněný od počátku nepopírá, že na „party“ byl. Neposkytl však osobní údaje jiné, než své osobní.
15. K těmto námitkám je třeba říci, že rekognice samozřejmě není nutná, což obviněný sám připustil. Svědkyně A [redacted] identifikovala obviněného bez zjevných pochybností a oba svědci obviněného identifikovali především podle toho, jak se při kontrole choval. Podle jejich výpovědi nikdo jiný totiž neměl klást policii odpor. Navíc, pokud by se prokázalo, že obviněný byl jediný, kdo při kontrole nepředložil ani dodatečně občanský průkaz, nebylo by o jeho identifikaci žádných pochyb. Obdobně, pokud by se prokázalo, že žádná z kontrolovaných osob vyjma obviněného neznala poškozeného M [redacted] T [redacted] a neměla přístup k jeho osobním údajům, bylo by jasné, že tyto údaje mohl poskytnout pouze obviněný M [redacted] V [redacted]. Tomu, že neposkytl vlastní údaje, nasvědčuje to, že není evidován v úředních záznamech založených ve spise. Samozřejmě jiná by byla situace, pokud by něco jiného vyplynulo z kompletní dokumentace policie, kterou je třeba provést před soudem důkaz.
16. Obviněný považuje za velmi důležitou výpověď [redacted] svědka M [redacted] F [redacted], který pod přísahou uvedl, že obviněný uvedl osobní údaje, tedy, že je M [redacted] V [redacted]. Tento svědek však mohl ve prospěch přítele své dcery lhát. Pokud se údaje obviněného nebudou nacházet ani v dodatečně vyžádané dokumentaci zasahující policie, byla by věrohodnost takového svědka zásadně zpochybněna.
17. Obviněný rovněž poukázal na to, že v odůvodnění rozsudku se uvádí, že výsledkem T [redacted] bylo prokázáno, že se mohl dostat k jeho osobním údajům, nebylo tedy prokázáno, že se k nim skutečně dostal a už vůbec ne, že tyto údaje použil při prokázání totožnosti. Podle odvolacího soudu okresní soud M [redacted] T [redacted] k věci dostatečně nevyslechl. Poškozený se podrobněji k věci vyjádřil při podání vysvětlení v přípravném řízení, toto vysvětlení však není pro potřeby soudního rozhodnutí použitelné. Proto bude nutné výsledek poškozeného doplnit. Přitom se bude třeba zaměřit na to, zda poškozený zná někoho ze všech policií kontrolovaných osob, zda se někdo jiný než obviněný M [redacted] V [redacted] mohl dostat k jeho osobním údajům a při kontrole je zneužít. Poškozený před okresním soudem uvedl, že letenky do USA vyřizoval jejich společný kamarád, aniž by ho konkretizoval. Z tohoto vyjádření neplyne, zda to byl obviněný M [redacted] V [redacted]. Proto okresní soud poškozeného vyslechně k upřesnění toho, kdo se podílel na zajištění a obstarání letenek, kdo se tudíž mohl dostat k jeho osobním údajům a zda do USA odletěl a pobýval zde i obviněný M [redacted] V [redacted].
18. Doplňující výslech poškozeného M [redacted] T [redacted] je potřebný rovněž pro upřesnění, zda mohl stíhaným jednáním utrpět vážnou újmu na právech ve smyslu § 181 odst. 1 trestního zákoníku. I k tomuto právnímu posouzení vznesl obviněný řadu námitek. Namítl, že soud musí tuto otázku posoudit se zřetelem ke konkrétním okolnostem případu, zejména se zřetelem k tomu, o jaké právo šlo, jaká byla intenzita újmy na tomto právu a jaké následky to mělo pro poškozeného, zejména zda šlo o následek lehce nebo obtížně odstranitelný, popřípadě již zcela neodstranitelný. V souvislosti s tím obviněný poukázal na to, že poškozený nepřišel o zaměstnání, nebyla mu způsobena žádná ztráta v podnikání v důsledku poškození dobré pověsti a intenzita zásahu do jeho nemajetkových práv je, i když vlivem pochybení policie, zcela mimo jeho oprávněný zájem. Dále je nutno vzít na vědomí, že nemajetková práva, jako například osobní čest a dobrá pověst (vážnost člověka ve společnosti) jsou atributy nabytými, jejichž existenci a míru je třeba v konkrétním případě prokazovat. S odkazem na rozhodnutí 8 Tdo 1315/2011 obviněný zdůraznil, že vážná újma je taková, která je těžko odstranitelná. Za vážnou újmu je v tomto

případě považováno vydání příkazu, kterým byla poškozenému uložena správním orgánem pokuta 1 000 Kč. V této souvislosti je nutno zmínit, že poškozený se ani nepřipojil k trestnímu řízení.

19. S těmito argumenty rozhodně souhlasit nelze. Odvolací soud je toho názoru, že již na podkladě dosud zjištěného stavu věci lze uzavřít, že v případě poškozeného M■■■■ T■■■■ šlo o vážnou újmu na jeho právech. Přitom nejde pouze o samotnou výši uložené správní sankce. V návaznosti na to, že byly zneužity osobní údaje poškozeného, musel poškozený vyvinout poměrně nezanedbatelnou činnost, aby odstranil poruchový stav. Jednal opakovaně s krajskou hygienickou stanicí, Obvodním oddělením Policie ČR v Železné Rudě, policií poskytl údaje o svém telefonu za účelem zjištění, zda se mohl 3. 4. 2020 zdržovat v Železné Rudě. Jako poškozený byl vyslýchán v předmětné trestní věci v řízení přípravném i před soudem. Díky nesprávnému postupu okresního soudu bude muset být vyslechnut minimálně ještě jednou v novém řízení. Nic takového by nemusel podstoupit, pokud by se někdo jiný za něho nevydával. Skutečnost, že v řízení před soudem nepožadoval náhradu škody, nemá žádný zásadní význam. Nicméně pro posouzení toho, o jak závažnou újmu se jednalo, je třeba poškozeného vyslechnout k tomu, kolikrát se musel obracet na krajskou hygienickou stanici, kolikrát jednal s policisty v Železné Rudě, kolik času strávil při těchto jednáních, jaké náklady mu v souvislosti s tím vznikly (například cestovné, ušlá mzda), zda si proti rozhodnutí hygienické stanice podával opravný prostředek a s jakým výsledkem, zda z opatrnosti uloženou sankci uhradil, a pokud ano, zda mu byla vrácena. Poškozeného je třeba vyslechnout i k tomu, zda mu stíhaným jednáním nebyla způsobena případně nějaká další újma a konkrétně jaká.
20. Obviněný prostřednictvím svého obhájce poukázal také na to, že podle správního řádu může být povinnost uložena formou příkazu, ale pouze za předpokladu, že správní orgán považoval skutková zjištění za dostatečná. Taková zjištění však hygienická stanice k dispozici neměla, neměla zjištěnou osobu předpokládaného pachatele. Při absenci této základní podmínky je třeba považovat vydaný příkaz za nezákonný bez ohledu na to, zda proti němu poškozený podal odpor. Nezákonný vrchnostenský právní akt nemůže uložit adresátům veřejné správy žádné povinnosti, takže poškozený fakticky žádnou újmu na právech ohrožen nebyl. Tato argumentace je však v rozporu s provedenými důkazy, neboť poškozený zjevně utrpěl shora popsanou újmu na svých právech, a to bez ohledu na zákonnost či nezákonnost předmětného správního rozhodnutí. Nelze souhlasit ani s tím, že k vydání příkazu vedla pouze nesprávně provedená práce a jednání v rozporu se zákonem ze strany Policie ČR a následně ze strany správního orgánu. Pokud by někdo nezneužil osobní údaje poškozeného, nemusela by policie a hygienická stanice vykonávat činnost, ke které prokazatelně došlo. Nelze akceptovat ani názor, že potenciální majetková újma, která mohla vzniknout poškozenému, je v příčinné souvislosti se zanedbáním zákonné povinnosti Policií ČR. Bylo již zmíněno, že prokáže-li se, že někdo z kontrolovaných osob uvedl zasahující policisty v omyl tím, že jim nahlásil osobní údaje poškozeného M■■■■ T■■■■, jednal v úmyslu vyhnout se odpovědnosti za přestupek, kterého se dopustil. Taková osoba jedná v přímém úmyslu, že bude poškozen ten, o němž uvedl jeho osobní údaje, a byť by nakonec k poškození této osoby nedošlo a nedošlo tak k dokonání trestného činu, jednalo by se o pokus trestného činu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
21. V souvislosti s prověřováním totožnosti osob dne 3. 4. 2020 při policejní kontrole je dále třeba, aby si okresní soud opatřil takové důkazy, ze kterých by vyplynulo, jaké údaje k prověřované osobě se zobrazí v policejní aplikaci, kterou policisté používali k ověření totožnosti kontrolovaných osob. Konkrétně, zda se zobrazí jméno, příjmení, datum a místo narození, číslo občanského průkazu a fotografie prověřované osoby. K fotografii se vyjádřila svědkyně R■■■■ A■■■■, že ne vždy se zobrazí, někdy se místo fotografie objeví otazník. Nicméně je třeba zjistit, co vše je možné z této aplikace zjistit. I v tomto případě může okresní soud požádat o obstarání těchto důkazů státního zástupce ve smyslu § 180 odst. 2 trestního řádu.
22. Obviněný rovněž vyslovil domněnku, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces

porušením ustanovení § 225 odst. 2 a § 190 odst. 2 trestního řádu tím, že nebyl upozorněn na možnost odchylné právní kvalifikace, byť nešlo o posouzení přísnější. V tomto ohledu poukázal na judikaturu (I. ÚS 639/03 a R 16/2009). K této námitce je možno říci, že okresní soud měl obviněného poučit o možnosti odchylného právního posouzení, pokud tak neučinil, nelze však tuto vadu považovat za závažnou ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ostatně nyní již obviněný ví, pro jaký trestný čin je stíhán, byť byl napadený rozsudek zrušen. Lze souhlasit s okresním soudem, že stíhané jednání bylo návrhem na potrestání nesprávně kvalifikováno jako přečin neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 180 odst. 1 trestního zákoníku. Může však být posouzeno jako přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku.

23. Lze proto uzavřít, že v řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci a právo obhajoby, skutková zjištění nalézacího soudu nejsou dosud úplná a v některých směrech jasná, neboť se okresní soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. K objasnění věci je třeba dokazování výrazným způsobem doplnit, a pokud by tak činil odvolací soud, nahrazoval by činnost soudu prvního stupně. Krajský soud shledal důvody pro zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu, proto napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Plzeň 27. července 2021

JUDr. Zdeněk Jaroš v. r.
předseda senátu